

tabte kan indvindes. Det forekommer mig, at naar en Forening en Gang har fyldstgjort Fordringerne og faaet de indsendte Vedtægter approberede, maa den ogsaa have friere Hænder til at handle, end Loven nu giver den, naar den da ikke skal være ganske selvopofrende. Jeg skal slutte med at sige, at min Modstand mod Loven er absolut, naar den ikke sikrer Bøndergaardene mod, at de drages ind i den Kværn, der søndermaler Landejendommene. Naar dette derimod sikres, saa stiller jeg mig ret velvillig. Jeg anser ikke Loven for noget fortræffeligt Stykke Arbejde. Jeg tror, at Frivilligheden er det bedste ogsaa paa dette Omraade, og at den ordner Tingene paa bedste Maade, men jeg er ikke nogen principiel Modstander af Loven, men kan godt, hvis Flertallet finder Lovforslaget ønskeligt, være med til at stemme for det.

Første Viceformand (Madsen-Mygdal):

For en kort Bemærkning har det ærede 9de kongevalgte Medlem Ordet.

Hage: Jeg skal kun gøre nogle ganske korte Bemærkninger i Anledning af det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Tesdaup's) Udtalelser. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fæste udtalte han, at naar det i ganske enkelte Tilfælde ikke vil være heldigt, var det Synd at forbyde det. Men jeg vil bede ærede Medlemmer erindre, at alle mine Indvendinger mod Fæste skulleses i Sammenhæng med § 10. Jeg vil ikke have Kommunefæste. Jeg anser Kommunalraadene som meget uskikkede til at være Godsejere. Jeg vil derfor ikke have Fæste tilladt, saa længe § 10 staar i Lovforslaget. Hvis § 10 gik ud, vilde jeg ikke have saa meget imod Fæste, navnlig ikke under den Forudsætning, som det ærede Medlem antydede, at det skulde være en Overgangsform. For ikke at blive misforstaaet finder jeg Anledning til at bemærke, at naar jeg taler om Fæste, tænker jeg altid paa Livsfæste. Men Indvendinger mod Fæste have ikke været rettede mod Arvefæste. Naar det ærede 2det Medlem fra 5te Kreds mener, at det var at tale om Bjørnens Hud, inden den var skudt, naar man under den nuværende kommunale Lovgivning modsatte sig Gennemførelsen af § 10, saa vil jeg minde det ærede Medlem om, at der jo foreligger et Regeringsforslag om en Udvidelse af den kommunale Valgret, og naar det ærede Medlem synes selv at være inde paa, at hvis det blev gennemført, vilde han ikke

være saa gunstig stemt for § 10, tør jeg maaske deraf slutte, at han da vil være en Modstander af den. Det ærede Medlem maa ikke overse, at et Regeringsforslag har en ganske anden Betydning end et privat indbragt Lovforslag, og at det ikke er ganske vel betænkt at give Regeringen en Lov, som indeholder denne § 10, der kan give Anledning til Misbrug; hvis det Lovforslag, som Regeringen ønsker gennemført paa det kommunale Omraade, virkelig bliver vedtaget. Jeg tror derfor, at det vil være det forsigtigste ikke at gaa med til denne Bestemmelse. Hvis Regeringen, som er meget varm for den kommunale Valglov, faar sin Villie enten helt eller delvist paa dette Omraade, kan det faa meget uheldige Følger.

Første Viceformand (Madsen-Mygdal):

For en kort Bemærkning har det ærede 2det Medlem for 5te Kreds Ordet.

Tesdaup: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fæste eller Særeje glæder det mig, at det ærede 9de kongevalgte Medlem og jeg i det væsentlige ere enige, naar vi gaa ud fra, at § 10 bliver udført i sine yderste Konsekvenser. Jeg er selvfølgelig en Tilhænger af den nuværende kommunale Ordning og finder, at det er den bedste, men man kunde jo godt tænke sig, at der skete Forandringer i den, og at man dog vedblivende sikrede de besiddende Klassers Stilling indenfor Sogneraadene, saa der behøver ikke — selv med Udsigt til nogen Forandring i den kommunale Valgret — at ligge nogen Fare i at give Kommunerne Ret til at udstykke Ejendommene. Imidlertid mener jeg, at det ikke i Dag er Øjeblikket til at komme ind paa en Debat om den almindelige Valgret. Jeg fastholder blot mine Udtalelser fra før, at jeg synes, at det ærede Medlem ser lidt for pessimistisk paa Stillingen.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Ærede Medlemmer ville vistnok tilgive mig, hvis jeg ikke optager Diskussionen med alle de ærede Medlemmer, som nu have haft Ordet, og ikke betragte det som nogen Uhøflighed fra min Side. Det forekommer mig nemlig, at efter at vi nu have behandlet Sagen i to Møder og ere komne saa langt hen paa Dagen, vilde det være urette Tid at fortsætte, saa meget mere som en Del af de Spørgsmaal, der ere blevne berørte af de ærede Medlemmer, ere de samme, som jeg allerede har ud-